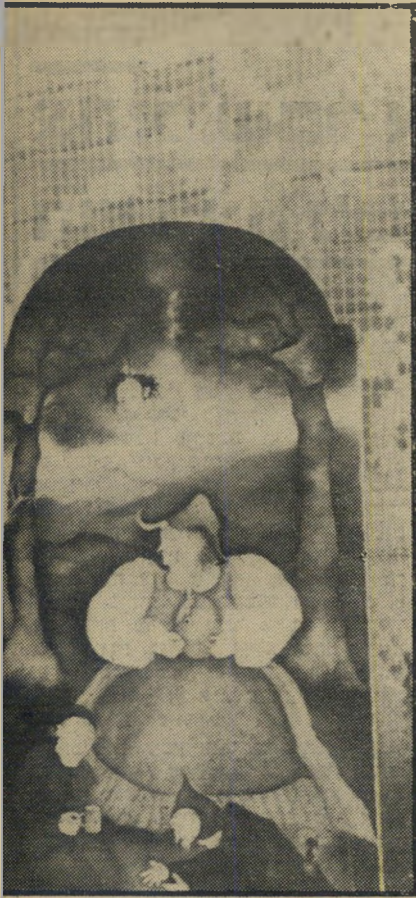

אדית קמחי, הציירת הזוהרת, מתלבשת בשוק הפישפשים

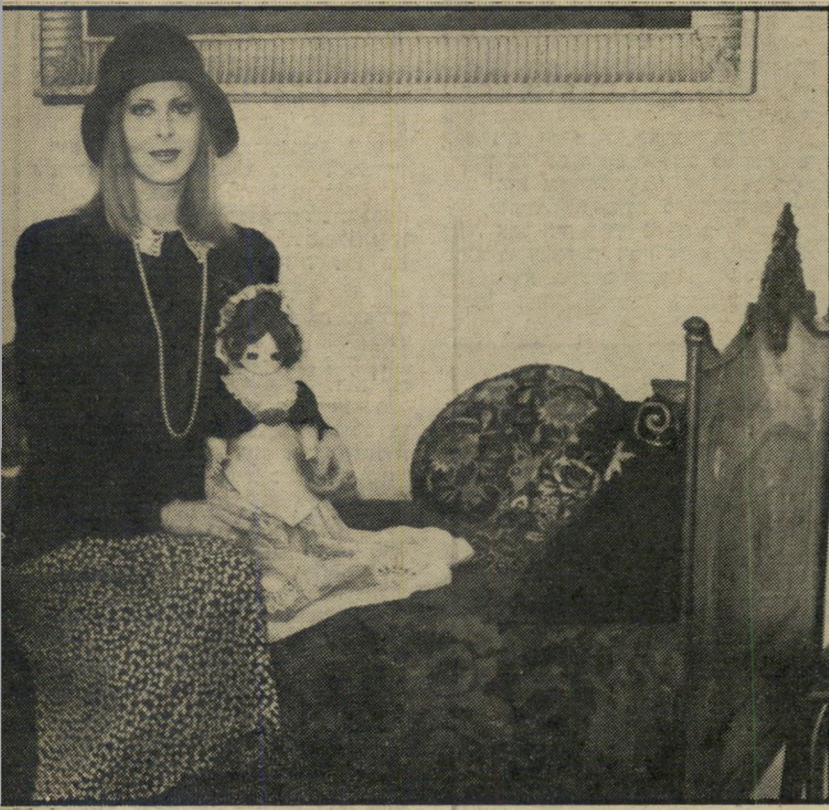

מודרני ציור של אדית לספר שיריו של יודיה עידוא ב'גריין ז"ל, העומד לצאת בזמן הקרוב.

היא מותק מופרעת, אבל אני מעריך מקוריות.
כשסטיב גילסטון, בעל בוטיק-התקליר טים התל-אביבי מנגו, מגדיר כך את אדית קמחי — הוא צריך לדעת. אחרי הכל, הוא שותפה לחיים זה למעלה משנה. ואם נכונה הגדרה זו — הרי שלא היתה יכולה להיות חלוצה מתאימה יותר, ש-

אדית מלכת

אלטע זאכען אדית, לבושה גיינס קרועיס כברך בקפדנות מירבית, מודת אלטע-זאכען בחנות בשוק בצלאל. אחרי שחיטטה בין חלקי צינורות, חבלים, אביזרי שרברבות וספרים בכל שפה, מצאה חלוצה ציבעונית הנחשבת לשיא האופנה כיום. המחיר — שלוש ל"י. למטה: עם הידיד, סטיב גילסטון.

הכל מפושפש חזיון מעורר נוסטלגיה, זה, המזכיר את אופנת שנות העשרים, מקורו בשוקי הפישפשים של יפו, תל-אביב ולונדון. השמלה עלתה לאדית חמש ל"י בשוק הפישפשים ביפו. החלוצה בעלת צווארון התחרה הויקטוריאני — ארבע ל"י. הכובע — שמונה ל"י. המיטה נקנתה בשוק הטיטראן שלה לשוק הפישפשים. יוצאת לסיו סימטאות הציוריות, חוזרת כעבור שעה ארוכה של יקר: מעיל פרווה עבש מיושן, מלא מעשה-ידי הזמן והעש. באותו ערב, אפשר לראותה מופיעה עטופה בסחבה זו בקבלת-פנים

תביא לארץ את האופנה האחרונה, הנחשבת לשיא המודרניות כיום — אופנת שוקי הפישפשים. בפאריס, אפשר לראות כיום גברת נכבדה מהחברה הגבוהה מגיעה במרצת או